

Nr 113.

Av herr **Lövéu m. fl.**, om ökning av antalet tullkontoristtjänster m. fl. befattningar vid tullverket.

I motion till 1928 års riksdag (nr 164 i andra kammaren) ha vi beträffande i Kungl. Maj:ts proposition då föreslagna tullkontorist-, tulluppsyningsmans- och tillsyningsmanstjänster i tullverket anfört följande.

»*Antalet tullkontoristtjänster*, som för närvarande utgör 87, skulle enligt Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag ökas med 5 till 92. Generaltullstyrelsen har dock, enligt vad som framgår av propositionen (sid. 86), ifrågasatt, huruvida icke antalet sådana tjänster nu borde uppbringas till det i tullverkets tjänstgöringskommissions förslag till normalstat upptagna, eller 103, men, på grund av angivna skäl, stannat vid att föreslå en ökning med 10 nya sådana tjänster.

I betraktande av att, bland andra, tullkontoristtjänsterna tillkommit för att motverka den betydande användning av överkvalificerad arbetskraft, som man endast för några år sedan konstaterade förekomma i tullverket, förefaller det ganska betänkligt, att man redan nu går fram för ett ökat antal kammar-skrivartjänster, under det man samtidigt tvekar att uppbringa tullkontoristernas antal till det av nämnda tjänstgöringskommission i dess förslag till normalstat upptagna. Det synes oss därför påkallat, att i första hand tullkontoristtjänsternas antal ökas till det av generaltullstyrelsen ifrågasatta, eller 103, och skola vi härnedan framlägga förslag därom. Ett ungefärligen motsvarande antal vid genomgången kurs godkända aspiranter å dylika tjänster står enligt uppgift till förfogande.

Enligt generaltullstyrelsens i propositionen angivna beräkningsmetoder skulle anslaget till avlöningar åt ordinarie befattningshavare vid bifall härtill, utöver vad Kungl. Maj:t föreslagit, behöva ökas med 43,560 kronor, varigenom dock dyrare arbetskraft kunde inbesparas.

Beträffande *tulluppsyningsmans- och tillsyningsmanstjänster* har generaltullstyrelsen föreslagit en ökning av de förra med 20 och av de senare med 40 nya tjänster, under det Kungl. Maj:ts förslag innebär ökning allenast med 15 av de förra och 30 av de senare.

I den i propositionen omnämnda skrivelsen från Svenska tullmannaförbundets styrelse¹⁾, vilken skrivelse i vissa delar i en härmed följande bilaga återgives, har emellertid påvisats, att en långt mera betydande ökning av dessa slags tjänster måste komma till stånd, om rimliga avlönings- och befordringsförhållanden skola bli rådande för bevaktningsspersonalen vid tullverkets lokalförvaltning. Det påvisas sålunda i nämnda skrivelse hurusom,

¹⁾ Delvis återgiven som bilaga till ovannämnda motion.

även med den av generaltullstyrelsen föreslagna ökningen i antal av förevarande slags tjänster, de senast antagna extra tullvakterna måste räknas med en anställningstid i tullverket av minst 13 år, innan de kunna erhålla ordinarie anställning, samt med en tid av inemot 7 år, innan de ens kunna vinna extra ordinarie anställning.

Då en av förutsättningarna för tullagstiftningens upprätthållande torde vara, att bevakningsåtgärderna till förebyggande av överträdelser mot densamma bliva så effektiva som möjligt, kan det knappast vara välbetänkt att låta den för bevakningstjänst använda personalen arbeta under så ogynnsamma avlönings- och befordringsförhållanden, som av nämnda skrivelse torde framgå att nu verkligen sker, utan synes i stället sådan förbättring böra komma till stånd, att man till statsnyttans fromma kan påräkna mera tillfredsställelse och ökat intresse för tjänsten hos bevakningspersonalen.

Det bör ej heller förbises, att, vid ett sådant statens verk som tullverket, där särskilda krav måste ställas på personalens samvetsgrannhet och pliktuppfyllelse, det bör vara av vikt att snarast möjligt fast anställa de befattningshavare, vilka hunnit bliva till fullo prövade och utbildade i tjänsten, emedan — även om något dylikt ej under för närvarande rådande arbetslöshet behöver befaras — man eljest riskerar, att dessa befattningshavare vid inträdande bättre konjunkturer på arbetsmarknaden lämna verket, som då i deras ställe måste åtnöjas med utbildad och oprövad personal.

Vi befinna oss på den grund påyrka, att antalet nya tulluppsyningsmans- och tillsyningsmanstjänster ökas med — mot av Kungl. Maj:t föreslagna respektive femton och trettio — 30 av de förra och 50 av de senare.

Utöver vad Kungl. Maj:t föreslagit skulle detta innebära en ökning av anslaget till avlöningar åt ordinarie befattningshavare med beträffande tulluppsyningsmanstjänsterna 47,700 kronor och beträffande tillsyningsmanstjänsterna 57,600 kronor. Den verkliga kostnadsökningen skulle emellertid för både tulluppsyningsmans- och tillsyningsmanstjänsterna icke belöpa sig till mer än mellan tjugu och tjugufemtusen kronor, emedan givetvis avlöningen till ett motsvarande antal extra tullvakter vid bifall till förslaget kunde inbesparas.»

På grund av det sålunda anförda hemställde vi i nämnda motion, att i förteckningen över antalet ordinarie befattningshavare i tullverket under budgetåret 1928—1929 måtte — med ändring av Kungl. Maj:ts förslag, som upptog respektive 92, 446 och 773 dylika befattningshavare — upptagas bland andra 103 tullkontorister, 461 tulluppsyningsmän och 793 tillsyningsmän.

Statsutskottet hemställde i anslutning till av generaltullstyrelsen framlagt förslag i fråga om nämnda slags tjänster, att deras antal måtte bestämmas till följande: 97 tullkontorister, 451 tulluppsyningsmän och 783 tillsyningsmän. I en till utskottsutlåtandet fogad reservation hemställde emellertid herr Kvarnzelius med flera om bifall till Kungl. Maj:ts förslag beträffande bland andra nämnda slags tjänster.

Kamrarna stannade vid ärendets avgörande i olika beslut, i det Första

kammaren biföll reservanternas och Andra kammaren utskottets förslag på denna punkt.

Frågan blev alltså föremål för gemensam omröstning, vid vilken reservanternas förslag segrade.

Sedan dess har i den allmänna pressen från olika håll framhållits, att, på grund av stor trafikökning, personalbrist råder inom tullverket. Bland andra har Stockholms handelskammare med skärpa framhållit, att bristen på tillräcklig personal såväl för tullbehandlings- som bevakningsarbetets utförande vållar allvarliga olägenheter för trafiken genom väntan på beställd expedition.

Med hänsyn till 1928 års riksdags ställningstagande till frågan har dock såväl generaltullstyrelsen som Kungl. Maj:t avhållit sig från att framlägga förslag till innevarande års riksdag om nya tjänster i tullverket.

Vi kunna emellertid icke finna, att riksdagen bör vara så bunden av sitt föregående år fattade beslut, att frågan om avhjälpande av den otvivelaktigt väl bestyrkta personalbristen i tullverket icke nu skulle ens i någon mån kunna tagas under förnyat överbäggande, och tillåta oss på den grund här upprepa vår i omnämnda motion vid 1928 års riksdag gjorda hemställan,

att i förteckningen över antalet ordinarie befattningshavare i tullverket under budgetåret 1929—1930 måtte, med ändring av Kungl. Maj:ts förslag, upptagas bland andra:

103 tullkontorister,
461 tulluppsyningsmän,
793 tillsyningsmän.

Stockholm den 21 januari 1929.

Carl Lovén.

Anders Paulsen.

J. W. Mårtensson.

Olivia Nordgren.

C. W. O. Höglund.

C. Brännberg.

*Anders Andersson,
Falkenberg.*

